

prima instanță – (Judecătoria Centru mun. Chișinău) I.Țurcanu
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) M.Ciugureanu, G.Dașchevici, E.Clim

Î N C H E I E R E

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Afacerilor Interne,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Didenco Vasile
împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 prin care
s-a respins apelul Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărârea
judecătorei Centru mun. Chișinău din 26 octombrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 23 martie 2016 Didenco Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne solicitând recunoașterea ilegală
a răspunsului Ministerului Afacerilor Interne din 26 ianuarie 2016 în partea ce ține
de stabilirea datei și mărimea achitării pensiei, obligarea Ministerului Afacerilor
Interne să-i recalculeze lui Didenco Vasile mărimea pensiei, și anume să fie
achitată în mărime de 65%, începând cu 02 iulie 2012 și încasarea restanței și
diferența la pensiei în mărime de 122566,60 lei.

În motivarea acțiunii a reiterat că, a activat în cadrul organelor afacerilor
interne începând cu anul 1995 până în anul 2012 în funcții a efectivului de trupă și
ale corpului de comandă, ultima funcție deținută fiind de comandant de companie
al Batalionului serviciului de escortă și pază al CGP mun. Chișinău al Ministerului
Afacerilor Interne, în grad de maior de poliție.

Relevă că potrivit ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.300 ef din 02
iulie 2012 a fost concediat din cadrul organelor afacerilor interne, conform art. 86
alin. (1) lit. d) și x) Codul muncii și art. 21 pct. 3 al Legii cu privire la Poliție, iar
prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.282 ef din 12 iulie 2013 a fost
completat pct.1 al ordinului în partea concedierii din cadrul organelor afacerilor
interne, la final adăugându-se textul „cu achitarea indemnizației unice”.

Indică că, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2015 a fost respins ca inadmisibil recursul Ministerului Afacerilor Interne, astfel fiind menținute în vigoare decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015 și hotărârea judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2014, prin care a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne să-i recalculeze vechimea în muncă cu avantaje, calculând-se două luni vechime pentru o lună în serviciu, pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază, în perioada 21 august 1998 – 21 martie 2008 și să-i stabilească dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne.

Relatează reclamantul că prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 282 ef din 11 decembrie 2015 a fost modificat pct.1 al ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 300 ef. din 02 iulie 2012 prin substituirea textului „art. 21 pct.3 al Legii cu privire la Poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990 (din cauza sănătății șubrede - în cazul recunoașterii de către comisia medico-militară, drept apt pentru serviciul militar auxiliar pe timp de pace, apt pentru serviciul militar de gradul întâi pe timp de război)” cu textul „art. 21 alin. (2) (pe motive de boală - în cazul recunoașterii de către comisia medico-militară a inaptitudinii pentru serviciul militar pe timp de pace), cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI”, iar prin avizul Ministerului Afacerilor Interne din 25 ianuarie 2016 i s-a comunicat că i-a fost stabilită pensie începând cu data de 20 decembrie 2014 în sumă de 3610,60 lei.

Consideră că stabilirea pensiei începând cu 20 decembrie 2014 în mărime de 3610,60 lei este ilegală și neîntemeiată, deoarece pensia urma să-i fie stabilită începând cu 02 iulie 2012, iar mărimea pensiei urma să constituie 65%, și nu 62%, fapt pentru care, la 24 februarie 2016 a remis în adresa Ministerului Afacerilor Interne cerere prealabilă, prin care a solicitat dispunerea modificării datei stabilirii și achitării pensiei, și anume 20 decembrie 2014 să fie modificată în 02 iulie 2012, cu achitarea restanței la pensie din această dată pînă în prezent cu modificarea mărimii pensiei stabilite din 62% în 65%, cu achitarea diferenței la pensie din 02 iulie 2012 pînă în prezent, iar prin răspunsul Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne nr.15/3-P-52/16 din 15 martie 2016 i s-a comunicat că problema ce ține de stabilirea pensiei pentru vechime în muncă și anume a datei de cînd necesită stabilirea ei a fost soluționată conform avizului Direcției generale juridice perfectat în baza deciziilor de judecată.

Menționează că răspunsul Direcției generale economie și finanțe a Ministerului Afacerilor Interne nr.15/3-P-52/16 din 15 martie 2016, este neîntemeiat și ilegal, prin care nu a fost soluționată cererea înaintată referitor la un drept recunoscut și dispunerea modificării datei stabilirii și achitării pensiei. În temeiul art.64 din Legea nr.1544 din 23 iunie 1993 pensiile stabilite conform prezentei Legi se indexează anual, în mărime integrală, la 1 aprilie, astfel că la 01 aprilie 2012 pensiile au fost indexate cu 7,6 % reieșind din media creșterii anuale a indicelui prețurilor de consum pentru anul precedent

- la 01 aprilie 2013 pensiile au fost indexate cu 4.6 % reieșind din media creșterii anuale a indicelui prețurilor de consum pentru anul precedent,
- la 01 aprilie 2014 pensiile au fost indexate cu 4.6 % reieșind din media creșterii anuale a indicelui prețurilor de consum pentru anul precedent,

- la 01 aprilie 2015 pensiile au fost indexate cu 5.1 % reieșind din media creșterii anuale a indicelui prețurilor de consum pentru anul precedent, astfel,
- pensia neachitată pentru perioada 02 iulie 2012 – 31 martie 2013 constituind suma de 34067,70 lei (3785,30 lei x 9 luni), indexarea acesteia cu 7,6% constituind suma de 2589,14 lei.
- pensia neachitată pentru perioada 01 aprilie 2013 – 31 martie 2014 constituind suma de 45423,60 lei (3785.30 lei x 12 luni), indexarea acesteia cu 4,6% constituind suma de 2089,48 lei.
- pensia neachitată pentru perioada 01 aprilie 2014-20 decembrie 2014 constituind suma de 34067,70 lei (3785,30 lei x 9 luni), indexarea acesteia cu 4,6% constituind suma de 1567,11 lei, diferența de pensie neachitată pentru perioada 20 decembrie 2014 până la înaintarea acțiunii fiind în mărime de 2625 lei, iar indexarea acestei sume la 5,1% constituind suma de 133,87 lei, astfel pensia și diferența de pensie neachitată de pîrît constituie suma de 116187 lei (34067,70 lei + 45423,60 lei + 34067,70 lei + 2625 lei), iar suma indexărilor fiind în mărime de 6379,60 lei (2589,14 lei + 2089.48 lei + 1567.11 lei + 133,87 lei), în total suma de 122566,60 lei (116187 lei + 6379,60 lei).

Prin hotărîrea judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 14 iunie 2016 acțiunea depusă de Didenco Vasile a fost admisă integral.

S-a recunoscut ca fiind ilegal refuzul Ministerului Afacerilor Interne, exprimat prin avizul Direcției generale economie și finanțe din 26 ianuarie 2016 în partea ce ține de stabilirea datei și mărimii achitării pensiei lui Didenco Vasile și obligarea Ministerul Afacerilor Interne să-i recalculeze lui Didenco Vasile mărimea pensiei și anume să fie achitată în mărime de 65% începînd cu 02 iulie 2012, cu încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Didenco Vasile a restanței și diferenței la pensie în mărime de 122566,60 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 15 iulie 2016 Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărîrii judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 14 iunie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Didenco Vasile să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 a fost respinsă cererea de apel depusă de Ministerului Afacerilor Interne și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 14 iunie 2016.

La 27 februarie 2017 Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului și casarea hotărîrii judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 14 iunie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 ca ilegală și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată.

Recurentul a depus cerere de recurs în temeiul art. 432, alin. (2), lit. b) și c) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța

judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea cererii de recurs au indicat că, instanța de fond eronat a aplicat în speță art.54 din Legea cu privire la asigurarea cu pensie a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organellr afcerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993.

Recurentul a susținut că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte. Astfel, a precizat că este neîntemeiat argumentul instanței de apel precum că prin hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 20 decembrie 2014 s-a constatat dreptul intimatului la pensie, deoarece prin hotărârea menționată nu s-a constatat un drept al intimatului, ci doar a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne să-i stabilească lui Didenco Vasile pensia pe linia MAI, astfel fiind executată hotărârea judecătorească în conformitate cu prevederile legale.

În opinia recurentului instanța de apel nu a dat o apreciere legală și nici nu s-a expus asupra faptelor, nu a constatat și elucidat corect circumstanțele pricinii.

Prin referința depusă la Vasile Didenco a indicat că recursul depus de Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă. Argumentul invocat în recurs precum că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată nu este justificat deoarece recurentul nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel. A solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 26 octombrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 13 decembrie 2016 (f.d.82), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 27 februarie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

În cererea de recurs nu se indică o încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat.

De asemenea se reține că, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Suplimentar, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

Conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari